

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Tredie Dag

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 121. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030266284992.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Hen ind i grønne Skof oc til dit Jorderiige:
Din Ager oc din Eng, dit Guld med Perler reene,
Dit Kaaber oc dit Jern, med dyrest ædel Steene,
Lad mig i dag bese, ô riige Gud oc HËrre,
Det er din egen Lof, det er din egen Ære.
Det var een Glæde-dag blandt Verdens dage mange,
Der Noe HËrrens Mand af Arken skulde gange.
Der hand af Skibet gik, fik Landet underfoode,
Befriied fra Floode-meen med Selskab sit det goode,
Stoor Lyst det var at see der alle Diur udsprunge,
Der Orme hver oc een af Arken sig fremstunge:
Der Fuglen svinged' ud, begynte sig at lynge,
Oc den stoor-høje Gud paa sin Maneer at siunge.
En gylden Sool den dag beskindte høje Skofve,
Det var en Ære-Sool, en Fryde-fest paa Lofve!
O *Musa, Musa* viis, her er ej mindre Glæde,
Det Vand som ofver Jord før stood, maa søge Sæde,
Her dages op med Mact de Bierge-toppe høje,
Neptunus far til Hafs, blaa-Bølgen der at pløje:
Her er en Konge stoor som Vandene befaler,
At packe sig af Land oc søge dybe Daler,
Hand til et blifve-sted dem Hafsens dyb indrømmer,
Samt Jordens Aare-huus; der flyde de oc svømmer.
Ret den, den Skabermænd, som alting håer i hende,
Nu biuder Land oc Vand de Elementer tvende,
Med vill' at skillis at, saa hver sit Vaansted nyder,
Oc ej men Verden staaer en andens Grendtze bryder,
At Jord med Steenen haard i Vandet blødt maa hviile,
Som gjør den til en Øe der runden om at iile,
Oc bære den ret skønt som Urte-kosten herlig,
Med Haanden Fingre-fuld omspende meget kierlig.
Thi som et Centner bly henlagt paa jefner Plade,
Der under Ild optænd, det bly i mange maade
Her løber liige frem, paa anden siide krøger,
Der splitter det sig ad, oc her tilsammen søger,